

Έχω μεταστατικό καρκίνο· ο αρραβωνιαστικός μου όχι μόνο δε με χώρισε, αλλά...

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

«Λυπάμαι αλλά πρέπει να σας ενημερώσω ότι αυτό το εξόγκωμα είναι κακήθες. Καλά θα κάνετε να βρείτε έναν καλό χειρουργό», δήλωσε η φωνή στην άλλη πλευρά του ακουστικού. Ήταν καρκίνος του μαστού 2ο σταδίου. Δεν ήμουν προετοιμασμένη για λέξεις, όπως «ανίατη», «καρκίνος» και «χημειοθεραπείες».

Δεν μπορούσα να πιστέψω ότι τα πράγματα πήγαιναν απ' το κακό στο χειρότερο

Όταν ερωτεύεσαι, αρχίζεις να νιώθεις ανίκητος. Τουλάχιστον έτσι ένιωσα όταν στα 30 μου αρραβωνιάστηκα εκείνον τον απίστευτο άνδρα.

Ο Μάριος και εγώ γνωριστήκαμε στη Γ' Λυκείου και ξανασυναντηθήκαμε 6 χρόνια πριν. Από τότε είμαστε μαζί και αχώριστοι. Είπα «ναι» στην πρόταση γάμου του, που έγινε κατά τη διάρκεια μιας συναυλίας. Ήταν από τις καλύτερες νύχτες της ζωής μου.

Μόλις τρεις μήνες αργότερα, βίωσα τη χειρότερη νύχτα της ζωής μου.

Είχα παρατηρήσει ένα εξόγκωμα στο στήθος μου. Το είχα έγνοια, πιο πολύ γιατί είχα μια φίλη με καρκίνο του μαστού εκείνη την εποχή. Θυμάμαι να ρωτάω τον αρραβωνιαστικό μου: «Το ψηλαφίζεις κι εσύ το εξόγκωμα αυτό;» Με το συνήθη τρόπο του, προσπάθησε να με χαλαρώσει. Δεν ήταν τίποτα, με διαβεβαίωσε.

Ο γυναικολόγος μου συμφώνησε μαζί του, καθώς γνώριζε ότι πριν την περίοδο έβγαζα κάτι τέτοια εξογκωματάκια. Εμένα όμως κάτι με έτρωγε. Δεν ήταν σαν τις άλλες φορές. Μου πρότεινε να περιμένω λίγο μέχρι να περάσει η περιόδός μου για να δούμε αν ήταν ακόμα εκεί μετά.

Όταν τελείωσε η περιόδός μου, το εξόγκωμα δεν είχε εξαφανιστεί. Με έβλεπε ανήσυχη και συμφώνησε να με στείλει για υπέρηχο. Ψύχραιμη η γιατρός είδε τις εξετάσεις: «Ας κάνουμε καλού κακού μια βιοψία», μου είπε. Θα μου τηλεφωνούσαν σε 3 ημέρες με τα αποτελέσματα, τα οποία λογικά θα ήταν καλά. Ήμουν τόσο νέα.

Τρεις ατέλειωτες και γεμάτες άγχος μέρες μετά, ο αρραβωνιαστικός μου και εγώ πηγαίναμε σπίτι όταν χτύπησε το τηλέφωνό μου. Και οι δύο γνωρίζαμε ποιος ήταν. Το σήκωσα αμέσως.

«Λυπάμαι αλλά πρέπει να σας ενημερώσω ότι αυτό το εξόγκωμα είναι κακήθες. Καλά θα κάνετε να βρείτε έναν καλό χειρουργό», δήλωσε η φωνή στην άλλη πλευρά του ακουστικού. Έπρεπε να κάνω διπλή μαστεκτομή.

Ο Μάριος είδε το πρόσωπό μου, διάβασε την έκφρασή μου και πριν απαντήσω αρχίσαμε και οι δύο να κλαίμε.

Κανείς μας δεν ήξερε πώς να διαχειριστεί αυτή την πληροφορία. Το χειρουργείο δεν ήταν στα σχέδιά μας.

Ο Μάριος μου είπε ότι όλα θα πάνε καλά, ότι θα το ξεπεράσουμε και άλλα τέτοια. Ήρθε σπίτι και η καλύτερή μου φίλη και οι τρεις μας καλέσαμε το γιατρό μου για να πει λεπτομέρειες.

Ήταν καρκίνος του μαστού 2ο σταδίου, μας είπε, αλλά δεν μπορούσε να ξέρει περισσότερα μέχρι τη μαστεκτομή, οπότε και θα μπορούσε να εξετάσει από κοντά το εξόγκωμα. Μόνο τότε θα ήξερε αν θα χρειαζόμουν χημειοθεραπεία, την οποία ήθελα οπωσδήποτε να αποφύγω.

Λιγότερο από ένα μήνα μετά την αποκάλυψη ότι είχα καρκίνο, έκανα την επέμβαση. Όλα πήγαν καλά και ο ογκολόγος μου είπε ότι πιθανότατα δεν θα χρειαζόταν χημειοθεραπεία.

Πήγα και σε δεύτερο ογκολόγο να πάρω μια δεύτερη γνώμη, όταν άρχισα να έχω έντονους, σχεδόν αφόρητους πόνους στα πλευρά. Μου είπε να πάω στα επείγοντα για να αποκλείσω την πιθανότητα θρόμβωσης.

Ο ίδιος ήρθε στο νοσοκομείο και ζήτησε να κάνω μια σειρά από εξετάσεις. Κάποιες αλλοιώσεις στο συκώτι με οδήγησαν σε δεύτερη βιοψία. «Με λύπη μου σας ενημερώνω ότι ο καρκίνος είναι μεταστατικός. Η περίπτωση είναι ανίατη. Λυπάμαι πολύ». Είχε κάνει μετάσταση στο συκώτι μου.

Δεν ήμουν προετοιμασμένη για τη λέξη «ανίατη». Δεν μπορούσα να πιστέψω ότι τα πράγματα πήγαιναν απ' το κακό στο χειρότερο.

Προτού προλάβω να πανικοβληθώ, ο ογκολόγος μου με ενημέρωσε ότι αυτός ο τύπος καρκίνου δεν προκαλούσε άμεσα το θάνατο. Τον συνέκρινε με τον διαβήτη – θα μπορούσα να το διαχειριστώ με χημειοθεραπεία και θα ζούσα αρκετά χρόνια, ίσως και δεκαετία. Παρόλα αυτά, η ζωή μου δεν θα ήταν ποτέ η ίδια.

Ο αρραβωνιαστικός μου και η μαμά μου ήταν στα επείγοντα μαζί μου. Ο Μάριος με αγκάλιασε και κλαίγαμε, τόσο λόγω του σοκ όσο και επειδή οι ζωές μας είχαν αλλάξει τόσο γρήγορα. Ο ογκολόγος μου είπε ότι όσο πιο γρήγορα ξεκινήσω χημειοθεραπείες, τόσο το καλύτερο. Εάν δεν έκανα θεραπεία, είπε ότι θα είχα περίπου 18 μήνες ζωής. Αισθανόμουν αβοήθητη σαν να είχαν όλα καταρρεύσει, μέχρι που ο Μάριος με ρώτησε: «Τί θα κάνεις τώρα;»

Έπαιζα νευρικά με τα μαλλιά μου, χαμογελώντας μέσα στα δάκρυά μου, σκεπτόμενη πώς με φανταζόμουν την ημέρα του γάμου μου. Τα μακρά, σγουρά μαλλιά μου που θα έπεφταν ανάλαφρα καλύπτοντας τους γοφούς μου ήταν μέρος της ταυτότητάς μου και δεν ήθελα να παντρευτώ έχοντάς τα χάσει όλα. Ο καρκίνος και η χημειοθεραπεία θα μου στερούσαν αυτό το όνειρο. Απάντησα, «Το μόνο που θέλω είναι να σε παντρευτώ.»

Πηγή: briefingnews.gr